

Preek van 10 december 2017 **Steven Barberien**
PUTTEN VULLEN

Bijna elke week steek ik de grens over, richting de familie in Vlaanderen. En ik weet wanneer ik in Vlaanderen kom... Ik ruik het niet, zie het misschien aan de stijl van de huizen, maar ik voel het vooral. Pas op, ik ga niet sentimenteel doen, ik voel het niet in mijn hart of zo. Neen, ik voel het aan de putten en de gaten in de weg, die de schokdempers van m'n auto heftig op en neer laten gaan.

De lezingen van vandaag sluiten haarfijn aan bij deze schokkende belevenis. Zo hobbelig en ongelijk als de Vlaamse wegen zijn, zo is ook vaak onze levensweg. Soms hoog bergop, dan weer door diepe dalen, vaak dooreengeschud en soms hopeloos verloren... En toch is God op al onze wegen present en gaat Hij met ons mee. Hij stuurt mensen erop uit om wegen te zoeken die gaan naar betere plekken. Hij zendt bodes uit om de juiste weg te wijzen: mannen en vrouwen die wij tegenkomen en die ons - namens God - op weg helpen. Je hoeft het dus niet alleen te doen! Je bent niet alleen onderweg of staat er niet alleen voor. Je maakt deel uit van een groter geheel. En jouw levenservaringen, die deel je met vele anderen. Iedereen heeft 'ups-and-downs'. Iedereen heeft behoefte aan een helpende hand, een bemoedigend woord..., aan een herder die met zachte hand en vertrouwvolle stem leiding geeft.

In deze Advent krijgen we de kans de gaten te vullen in ons leven en in het leven van anderen. Tekorten of tekortkomingen zijn er altijd. En daardoor moet je je niet laten afschrikken. Juist door de grootte en de diepte ervan onder ogen te zien, kom je tot de wetenschap die nodig is om ze op te vullen.

Johannes preekte een doopsel tot vergiffenis van zonden. In zijn tijd was dat dé manier om tekorten en het falen van mensen op te vangen. Water kan weliswaar de gaten in onze levensweg vullen, maar is als vulling niet stevig genoeg... In die put blijf je wegzinken..., die zal moeten worden gevuld met iets stevigers, iets sterkers... Daarom zegt Johannes dat Degene die na hem komt, zal dopen met de Heilige Geest. Alleen die geestkracht is sterk genoeg om definitief heuvels te slechten en dalen of putten te vullen.

In de kracht van die Geest zijn wij in staat ons leven gestalte te geven op een wijze die recht doet aan het beeld dat God van ons heeft. Ons leven krijgt alleen zó de glans die God voor ogen had, toen Hij ons in het begin tot bestaan riep.

Kerstmis vieren is die glans weer kunnen zien.
De glans in de ogen van een Kind.
Een Kind dat naar ons kijkt met de ogen van God.